

KANADALILAŞTIRAMADIKLARIMIZDAN MISINIZ?

Ayşe Acar

© KARAKARGA YAYINLARI 221

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

KANADALILAŞTIRAMADIKLARIMIZDAN MISINIZ?

Ayşe Acar

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Başak Tan

Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Temmuz 2019

ISBN: 978-605-7865-26-7

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

İçindekiler

Önsöz	11
Memlekete “Bağzı” Nazarlar Değiyor!.....	15
Bir Şehre Bakıp Çıkacağım	20
Love Actually.....	25
Önemli Olan Dış Güzellik.....	29
Gece Genç.....	32
Ben Haber Olacağım!.....	36
Bize Kaç Olur?.....	41
Yeni Ev	44
Kanada Meets Türk Anası!.....	48
Can't Get My Shit Together	52
Çöpümü Yıkamadan Asla!	56
Sarhoş Değilim, Türk'üm!	59
Anlayamazsınız!	63
Tam Ereceğim, Bir Gülme Geliyor.....	68
Flaş Flaş! Kanadalının Hanesine Nasıl Tecavüz Ettim?.....	72
Ver Bir Yanak	77
High Vancouver	81
Teach Us Mişka.....	86
Gurbetçi Arabesk Olur	90
Introduction to Kanada Karı!	94
Acı Yok Rocky! Acı Yok!	98
Yaktın Beni Justin Başgan!	102
Onlar Olmasa Yapamazdım	107
Burada Hiç Kimsesin!	112
Thank You, Hayır Ben Thank You!.....	117
Çarpım Tablosunu Unut Kardeşim!.....	122
Çımacı, My Love!.....	127
The Bacardi Incident!.....	131
Uzun Dönem Askerliğimi Vancouver'da Yaptım!	136
Dönüşü Olmayan Yol.....	141

“Yola çıkana, yol görünür.”

Mevlana Celaleddin Rumi

Kendileri ve çocukları için,
Yeni bir yaşam kurmak üzere yola çıkan,
Dünyanın her yerindeki,
Göçmen ailelere...

Ve...

Öte taraftan,
Bizi koruyup kollamaya devam eden...
Babama...
Sevginin olduğu yerde ayrılık yoktur.

Önsöz

Vancouver'a göç ettiğimin dördüncü ayında *Hürriyet Pazar*'da yazdığım, orijinal başlığı "Kanadalılaştıramadıklarımızdan mısınız?" olan ancak yazı işleri tarafından kısa CV'm şeklinde, "40'ından sonra, bekâr bir anne olarak, iki ergen ve bir köpekle Kanada'ya nasıl göç edilir?" olarak değiştirilen yazıya gösterilen yoğun ilgi karşısında elinizde bu kitabı tutuyorsunuz.

Öncelikle *Hürriyet*'teki arkadaşlara bir çift lafım var. Kardeşim, kadınların yaşı ulu orta konuşulmaz, niye tüm dünyaya 40 yaşın üstünde olduğumu ilan ediyorsunuz? Bu biiir... İkincisi, başlığa "bekâr"ı çıkarmak ne? Sayenizde, Kanadalı bekâr Türkler ve kısa yoldan Kanada'ya yerleşmek isteyen uyanık delikanlılar tarafından "Mrb!" "Slm!" şeklinde başlayan anlamlı mesajlar yağmuruna tutuluyorum.

Ayrıca, "Okul nasıl bulunur?", "İş nasıl kurulur?", "Kanada'ya nasıl göç edilir?", "Eşyalar nasıl taşınır?" şeklinde birçok soru geliyor. Cevap verdikçe, sorular kişiselleşiyor; "Kaç metre küp eşyayı, ne kadara taşıdınız?" "İlk bir yıl için yanınızda kaç para getirdiniz?"e varıyor. Bir noktada işin içinden çıkamayıp, yanıt vermeyi bırakıyorum.

Bunun yanında birkaç basit yönlendirme ile kendi araştırmalarını yaparak Vancouver'a, Montreal'e, Toronto'ya göçen insanlarla tanışıyorum. Bunun mutluluğu ve tatmini paha biçilmez işte.

Yazının yayımlanmasının üzerinden aylar geçtiği hâlde, sosyal medya vasıtasıyla bana ulaşmış akıl danışanlar olunca, bu kitabı yazmaya karar veriyorum. Niyetim tüm sorulara toplu bir cevap vermek... Fakat yazdıkça fark ediyorum ki, aslında sizlere bir kitap boyu içimi döküyorum. Döktükçe hafifliyorum. Arada kendi yazdıklarımı gülüyorum, arada ağlıyorum ve çoğunlukla hayatta kaldığıma hayret ediyorum. Ve güçleniyorum. "Öldürmeyen şey güçlendirir." diye boşuna söylememiş Nietzsche.

Sayenizde... Hangi nedenle bana yazmış olursanız olun, sizin sorularınıza cevap olması umuduyla yazmaya başladığım bu kitap, benim ilk bir yılda basımı omzuna koyarak dertleştiğim dostum oluyor.

Hepinize çok teşekkür ederim. Bilmeden beni yazmaya teşvik ettiğiniz, bu kitabı alarak hikâyemi dinlediğiniz ve bana can yoldaşı olduğunuz için...

Ama en çok...

Defne ve Ege'eme... Elim, kolum, canım, kanım çocuklarıma... Onların eğitimi için çıktığımı zannettiğim bu yol, onların desteğiyle hayatımın en büyük ve en önemli öğrenme sürecine dönüşüyor. Teşekkür ederim, beni tamamladığınız ve beni büyütmeye devam ettiğiniz için.

Cem'e... Bu yolculuğu desteklediği, uzaklarda olduğu hâlde ilgisini ve sevgisini çocuklarımızın üzerinden bir an bile çekmediği için...

Vancouver ekibime... Özellikle Eylem, Hülya ve Emre'ye... İyi günde, kötü günde hep yanımda oldukları için...

Aynı anneden kardeşim Zeynep, farklı annelerden kardeşlerim Pelin, Melis, Püren ve Pınar'a; İstanbul'daki düğün, dernek, açılış, kapanış ne varsa, facetime ile bağlanarak beni masaya oturttukları ve sayelerinde hiçbir etkinliği kaçırmadığım için... Saat farkına rağmen kriz anlarında dünyanın bir ucundan dertlerime derman oldukları için...

Almıla'ya... Bu kitabımı da önden okuyarak beni motive ettiği, her aşamasıyla ilgilendiği ve bu kitap için neredeyse benden daha çok heyecanlandığı için...

Master Immigration Services'ten Selim ve Tuba'ya; Türklerin Kanada'ya göç eğilimleri ile ilgili deneyimlerini benimle paylaştıkları için...

Başta annem olmak üzere, tüm aileme... Bana yola çıkma cesareti verdikleri ve sırf bizim için daha iyi olacağına inandıklarından, çok zor olan bu ayrılığa katlandıkları için...

Teşekkür ederim.

Memlekete “Bağzı” Nazarlar Değiyor!

Boğazım yutkunamayacak derecede acıyor, gözlerim kezzap atmışlar gibi yanıyor, yaşlar yanaklarımdan süzülürken kurumuş gazlar cildimi yakıyor. “Divan’a! Hadi, çabuk!” diye bağırıyor biri. Kalabalığın yarattığı dalgaya kapılıyor, gözlerimin acısından burunumun ucunu göremeden ve nefes almadan koşmaya başlıyorum. Çantamda deniz gözlüğü vardı ama çıkarmaya fırsatım olmuyor. Gezi Parkı’nda arkadaşlarla laflarken, gafil avlanıyoruz.

Divan’a vardığımızda, Camsil şişesine Talcid’i suyla karıştıarak koymuş bir arkadaş, yoklama yapar gibi, kapıdan giren herkesi, surata karışımı püskürterek karşılıyor. Of! Allah’ım bu nasıl bir rahatlama hissi. “Sağ ol kardeş.” diyorum, sesim çıktığı kadar. Boğazım yanmaya devam ediyor ama gözlerim bir miktar rahatlıyor. Çantamdaki buzdolabı poşetinden limon çıkarıp, yüzüme sü-rüyorum. Kapıları ardına kadar açık olan toplantı odasına giriyor, yerde yatan insanların üzerinden zıplayarak telefonumu şarja ta-kıyorum. Sırtımı duvara dayayıp biraz gözlerimi dinlendirsem iyi olacak. Sulandıkça daha da yakıyor meret!

O sırada uzaktan bir piyano sesi duyuyorum. Biri Yann Tiersen’in *Mother’s Journey*’sini mi çalıyor, bana mı öyle geliyor? Bi-ber gazının kafa yapma etkisi olduğunu biliyorum ama sanıyo-rum güldürme etkisi yok. Müziğin sesiyle sınırlarım bozuluyor ve